

ZARZĄDZENIE

Ministra Przemysłu i Handlu, wydanym w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego,

w sprawie regulaminu Komisji Egzaminacyjnych, stwierdzających umiejętność zawodową do prowadzenia przemysłu instalacji elektrycznych dla wykonywania instalacji dla siły i światła o niskim napięciu, dołączanych do istniejących już zakładów elektrycznych.

Komisjom Egzaminacyjnym, stwierdzającym umiejętność zawodową do prowadzenia przemysłu instalacji elektrycznych dla wykonywania instalacji dla siły i światła o niskim napięciu, dołączanych do istniejących już zakładów elektrycznych, w myśl postanowień § 2 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 grudnia 1927 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Spraw Wewnętrznych, Robót Publicznych, Spraw Wojskowych oraz Komunikacji w sprawie umiejętności zawodowej do prowadzenia przemysłu koncesjonowanego (Dz. U. R. P. Nr. 111, 1927 r., poz. 943), nadaje podany niżej regulamin.

Warszawa, dnia 7 kwietnia 1930 r.

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
(—) *St. Czerwiński.*

REGULAMIN

Komisji Egzaminacyjnych, stwierdzających umiejętność zawodową do prowadzenia przemysłu instalacji elektrycznych dla wykonywania instalacji dla siły i światła o niskim napięciu, dołączanych do istniejących już zakładów elektrycznych.

1. Ubiegający się o dopuszczenie do egzaminu składa do jednej z Komisji Egzaminacyjnych, oznaczonych w § 2 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9.XII. 1927 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami Wyznań Re-

ligijnych i Oświecenia Publicznego, Spraw Wewnętrznych, Robót Publicznych, Spraw Wojskowych oraz Komunikacji w sprawie umiejętności zawodowej do prowadzenia przemysłu koncesjonowanego (Dz. U. R. P. Nr. 111/27, poz. 943), podanie oraz zaświadczenie o ukończeniu przewidzianej w ustępie drugim § 2 tego rozporządzenia trzyletniej nauki w przemyśle elektrotechnicznym i odbyciu trzyletniej praktyki w tym przemyśle.

2. W skład Komisji Egzaminacyjnej wchodzi:
a) dyrektor szkoły, przy której czynna jest Komisja Egzaminacyjna lub wyznaczony przez niego zastępca,

b) dwóch nauczycieli szkoły, przy której czynna jest Komisja Egzaminacyjna, wyznaczonych przez dyrektora tej szkoły,

c) przedstawiciel władzy przemysłowej,

d) przedstawiciel najbliższego Oddziału Stowarzyszenia Elektryków Polskich,

e) przedstawiciel Polskiego Związku Przedsiębiorstw Elektrotechnicznych.

3. Komisja Egzaminacyjna wybiera przewodniczącego, zastępcę i sekretarza oraz powołuje dwóch egzaminatorów z pośród instalatorów — praktyków, członków Komisji.

4. Egzaminy odbywają się w terminach, wyznaczonych przez Komisję Egzaminacyjną, dwa razy do roku (w marcu i wrześniu), a w miarę potrzeby i częściej, przyczem kandydat winien być dopuszczony do egzaminu najpóźniej w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia należycie udokumentowanego podania.

5. Komisja Egzaminacyjna rozstrzyga większością głosów przy obecności przynajmniej czterech członków, w tej liczbie przewodniczącego lub jego zastępcy.

6. Członkowie Komisji Egzaminacyjnej oceniają wyniki z egzaminu. Sekretarz Komisji prowadzi protokoły.

7. Na podstawie wyniku egzaminu Komisja Egzaminacyjna wydaje świadectwo, stwierdzające wykazanie umiejętności zawodowej do prowadzenia przemysłu instalacji elektrycznych, dla wykonywania instalacji dla siły i światła o niskim napięciu, dołączanych do istniejących już zakładów elektrycznych, według wzoru zatwierdzonego przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

8. Za egzaminy Komisja Egzaminacyjna pobiera opłaty do 40 złotych, z których pokrywa wydatki związane z jej czynnościami.

9. Egzamin składa się z części technicznej i ogólnej.

Egzaminujący z części technicznej daje kandydatowi do rozwiązania jeden lub kilka problemów z dziedziny instalacji elektrycznych niskiego napięcia do siły i światła i zadaje w związku z nimi pytania w zakresie praktyki instalatorskiej z następujących dziedzin:

Odczytywanie planów budowlanych (orientacja w skali długości).

Rozmieszczenie odbiorników i określanie mocy instalacji.

Obliczanie prostych torów otwartych na spadek napięcia i sprawdzenia ich na grzanie.

Układy sieci trójprzewodowych prądu stałego i trójprzewodowych oraz czteroprzewodowych prądu trójfazowego.

Sposoby prowadzenia przewodów zewnętrznych niskiego napięcia.

Sposoby prowadzenia przewodów w budynkach w warunkach zwykłych i pomieszczeniach specjalnych.

Mniejsze tablice rozdzielcze niskiego napięcia.

Proste zagadnienia dotyczące budowy, montażu, obsługi i konserwacji silników elektrycznych prądu stałego i zmiennego.

Zagadnienia dotyczące instalowania i obsługi odbiorników świetlnych, wentylatorów, ogrzewaczy i t. p.

Kosztyrowanie mniejszych instalacji.

Sprawdzanie stanu urządzeń przy pomocy amperomierza, woltomierza i induktora.

Przepisy budowy i ruchu.

Z części ogólnej oprócz wiadomości technicznych kandydaci wykazać muszą znajomość:

Księgowości małego przedsiębiorstwa.
Zasadniczych wiadomości z prawa handlowego, wekslowego, czekowego i przemysłowego.
Przepisów bezpieczeństwa pracy.
Ratownictwa w wypadkach nagłych.

—:O:—